

ת"פ (באר שבע) 53914-04-24 - מדינת ישראל נ' תאמר אלשאמי

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ת"פ 53914-04-24 מדינת ישראל נ'
אלשאמי(עציר) ואח'

לפני כבוד השופט, סגן הנשיא יואל עדן

בעניין: המאשימה:

מדינת ישראל

- פמ"ד

ע"י ב"כ עו"ד

נגד

הנאשמים

1. תאמר אלשאמי (עציר) - נדון

2. סאמי אבו הויד

ע"י ב"כ עו"ד אחמד וותד

גזר דין לנאשם 2

1. נאשם 2 ("הנאשם") הורשע, על פי הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן ("כתב האישום") בעבירות של החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית לפי סעיף 7(א)+(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש), ניסיון להחזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית לפי סעיף 7(א)+(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש) בצירוף סעיף 25 לחוק העונשין, ושיבוש מהלכי משפט לפי סעיף 244 לחוק העונשין.

על פי עובדות כתב האישום:

במועד הרלוונטי לכתב האישום התגורר נאשם 2 בעיר אילת ובעלותו מכוון לשטיפת רכבים.

במועדים הרלוונטיים לכתב האישום שהה נאשם 1 בעיר אילת.

ביום 6.4.24 בסמוך לשעה 22:00 במסגרת פעילות משטרתית, שוטרי מרחב אילת איתרו בנקודה ספציפית הנמצאת בסמוך למכון השטיפה שבבעלות נאשם 2, תיק בצבע כחול ("התיק") ובו שני גושים גדולים עטופים בניילון נצמד שקוף, אשר הכילו 16 גושים קטנים עטופים בניילון נצמד ובהם כ-801 שקיות קטנות כתומות המכילות סם מסוג קוקאין במשקל כולל של 251.559 גרם נטו אשר היו

מוסלקים בתלולית עפר ומעליה אסכורית ("המקום בו היו מוסלקים הסמים").

במסגרת הפעילות המשטרתית החזירו השוטרים את התיק למקום בו היו מוסלקים הסמים כאשר הם מותירים בו 3 גושים המכילים סם מסוג קוקאין במשקל של כ-46.903 גרם נטו ועוד 13 גושי דמה אשר נחזים לגושי הסם.

ביום 7.4.24 בסמוך לשעה 19:19 הגיעו הנאשמים למקום בו מוסלקים הסמים. נאשם 2 כרע לקרקע, הוציא התיק מהמקום בו היו מוסלקים הסמים, ובדק את תוכנו. במקביל נאשם 1 אשר עמד לצידו של נאשם 2, תיצפת ואבטח את נאשם 2, ולאחר מכן כרע אף הוא והסתכל על התיק.

לאחר כדקה, הבחינו הנאשמים בהגעת שוטרים למקום. נאשם 2 זרק את התיק לעבר וואדי בסמוך למקום וזאת על מנת למנוע את תפיסת הסמים. הנאשמים שניהם נעצרו במקום.

נאשם 2 במעשיו הנ"ל החזיק 46.903 גרם של סם מסוכן מסוג קוקאין וכן ניסה להחזיק 204.656 גרם סם מסוג קוקאין שלא לצריכה עצמית וללא היתר כדן.

נאשם 2 במעשיו הנ"ל עשה דבר בכוונה למנוע או להכשיל הליך משפטי או להביא לידי עיוות דין, בין בהעלמת ראיות ובין בדרך אחרת.

2. הצדדים הגיעו להסדר טיעון, לאחר שהחלה שמיעת ראיות והסתיימה פרשת התביעה, במסגרתו חזרו בהם שני הנאשמים מכפירתם, הודו בעובדות כתב האישום המתוקן והורשעו בעבירות המפורטות בו.

ביחס לנאשם 2 אין הסכמות עונשיות.

ביחס לנאשם 1 העבירה בה הורשע באישום בו הורשע יחד עם נאשם 2 היא סיוע להחזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, ובנוסף באישום השני המתייחס אליו בלבד, הורשע נאשם 1 בעבירה של סחר בסם מסוכן, בכך שמכר לאחר 5 גרם של סם מסוכן מסוג קוקאין בתמורה ל - 1,700 ₪.

ביחס לנאשם 1 הגיעו הצדדים להסכמה עונשית על הטלת 20 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה וקנס אשר המאשימה עתרה כי לא יפחת מ - 10,000 ₪. ענינו של נאשם 1 הסתיים בכך שניתן גזר דין בו כובד ההסדר, הגם שנקבע כי הענישה מקלה, והוטל קנס בסך 5,000 ₪.

הראיות לעונש

3. בראיות לעונש מטעם המאשימה הוגש הרישום הפלילי של נאשם 2 (תע/2) לפיו בעברו עבירות של: רכישת/החזקת חלק של נשק או תחמושת ואיומים (2022-3) בגין נדון ל - 7 חודשי מאסר, הטרדת עד והחזקת סכין (2021) בגין נדון ל - 8 חודשי מאסר, גידול סמים מסוכנים (2019) בגינה נדון ל - 8 חודשים ושבעה ימים של מאסר, סחר בסמים מסוכנים (2018) בגינה נדון ל - 10 חודשי מאסר, סחר בסמים מסוכנים והחזקת חצרים לעבירות סמים (2016) בגין נדון ל - 18 חודשי מאסר, העלבת עובד ציבור (2015), סחר בסמים מסוכנים וקשירת קשר לפשע (2015) בגין נדון ל-12 חודשים ויום מאסר, החזקת סמים מסוכנים לצריכה עצמית (2014) בגינה נדון ל - 6 חודשי מאסר בפועל והפעלת מאסר מותנה בחופף, החזקת סמים מסוכנים שלא לצריכה עצמית ושיבוש מהלכי משפט (2013) בגין נדון ל - 10 חודשי מאסר, החזקת נכס חשוד כגנוב (2011) בה הוארך מאסר מותנה, החזקת כלים להכנת סם לצריכה עצמית והחזקת סמים מסוכנים לצריכה עצמית (2010), שיבוש מהלכי משפט (2012) בגינה נדון ל - 11 חודשי מאסר, תקיפה הגורמת חבלה של ממש (2011) בגינה נדון לחודש מאסר, הצתה של מבנה במזיד והחזקת סמים מסוכנים שלא לצריכה עצמית (2007) בגין נדון ל - 28 חודשי מאסר.

מטעם נאשם 2 הוגש לבקשתו דוח משב"ס ביחס להתנהלות הנאשם 2 במעצרו, והיותו באגף שיקום. לדוח זה התייחסות בהמשך.

טענות הצדדים:

4. לטענת ב"כ המאשימה:

הנאשם הודה בכתב אישום מתוקן במסגרת הסדר טיעון, לאחר שהסתיימה פרשת התביעה, בעבירה של החזקת סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל של 46 גרם וניסיון להחזקת סם מסוג קוקאין במשקל של 204 גרם. בנוסף הודה הנאשם בעבירה של שיבוש מהלכי משפט בכך שזרק את התיק בו היו מוחזקים הסמים על מנת שלא ייתפס בעת מעצרו.

כתב האישום משקף את הזמינות של הסם שנמצא בסמוך למכון שטיפה שבבעלותו. העובדה שנתפס סם מחולק ל-800 מנות משקפת את העובדה שהחזיק למטרות סחר.

באשר לעבירת ניסיון מעבר לעובדה שהמחוקק לא עשה אבחנה בין העונש על מי שמנסה לבין מי שהצליח, במקרה שלנו הנסיבות מלמדות שמדובר בניסיון ברף גבוה של קרבה לביצוע המלא ואפילו כמי שביצע את העבירה המושלמת, שכן אילולא אותה פעילות משטרתית שנועדה לתפוס את הסמים הרי שהכמות המלאה הייתה נותרת בתיק, בזמן שהחזיק בו הנאשם. לכך יש משמעות מבחינת נסיבות ביצוע העבירה.

באשר למתחם הענישה, מפנה לצורך להילחם ביד קשה בכל חוליה בשרשרת הפצת הסם, ולפגיעה בשלום הציבור ובריאותו שנשקפת כתוצאה מהפצת סמים מסוכנים. הנאשם פגע בערכים אלה באופן משמעותי עת החזיק ב-46 גרם וניסה להחזיק בכמות של 204 גרם ואלו היו מיועדים להגיע לצרכן הקטן.

יש להוסיף את עבירת השיבוש הפוגעת בתקינות עבודת המשטרה ומערכת אכיפת החוק.

לאור כמות הסם בו החזיק הנאשם הנזק שהיה צפוי להיגרם, השליטה שלו בכמות גדולה של סם מהקשים בפקודה, והעובדה שהסם היה מחולק ל-800 מנות, מצדיק לקבוע מתחם ענישה שנע בין 4 ל-6 שנות מאסר.

מעיון בפסיקה של בית המשפט העליון ניתן לראות כי מתחם העונש ההולם בגין החזקה של קוקאין במשקל של עשרות גרמים, נע בין 3 ל-5 שנות מאסר בפועל, ומקום בו מדובר במאות גרמים נכון וראוי כי המתחם ינוע בין 4 ל-6 שנות מאסר.

הנאשם אמנם לקח אחריות על מעשיו, אך לא ניתן לזקוף לזכותו את החיסכון בזמן שיפוטי, שכן הסתיימה פרשת התביעה בעניינו.

לאור עברו הפלילי והעדר טעמים נוספים או נסיבות חריגות בעניינו, התבקש להעמיד את עונשו בשליש העליון של המתחם, ושיוטל עליו עונש של 5 וחצי שנות מאסר. כן התבקש להטיל מאסר על תנאי מרתיע וקנס גבוה שיהלום את כמות הסם שהחזיק בו הנאשם.

ביחס לניכוי ימי מעצר, נטען כי נאשם 2 לא התייצב לריצוי עונשו בתיק אחר במועד, כך שהוא ריצה את עונשו בתיק האחר כשהוא במעצר בתיק זה. התבקש לנכות את ימי מעצרו בתיק זה בלבד, וללא ימי מאסר שריצה, ובהתאם לרישומי שב"ס.

5. לטענת ב"כ נאשם 2:

נאשם 2 לא היה לבדו בתיק זה, היה נאשם נוסף, וב"כ המאשימה לא התייחסה בטיעוניה לעונש על לפער הענישתי בין שני הנאשמים. נאשם 1 שנדון ל-20 חודשי מאסר יוחסה לו עבירה נוספת של סחר בסם, וכפי שבית המשפט נחשף במהלך ניהול ההוכחות, אותו אדם שבא והעיד טען שזו לא הפעם הראשונה שהוא קונה מאותו נאשם. לכן נטען שהפער בין שני הנאשמים לא צריך להיות רב.

התבקש לקבוע מתחם עונש הולם בין 18 ל-30 חודשים.

עדיף הודאה מאוחרת ולקחת אחריות מאשר לעולם לא, גם אם ההודאה הייתה מאוחרת צריך לתת לכך משקל.

עבירת השיבוש נבלעת בעבירה הגדולה, זה שיבוש ברף הנמוך ביותר.

עבירת הסם האחרונה של הנאשם הייתה בשנת 2020. יש לנאשם עבר פלילי, יחד עם זאת, מאסר זה לימד אותו לקח, ומתחילת מאסרו הוא מכה על חטא. יש לו שלושה ילדים, בזוגיות, מספר רב של שנים, במסגרת אותה מערכת זוגית נולדו להם שלושה ילדים.

הנאשם בחר להפיק לקחים ממאסר זה לעשות התבוננות עצמית על מנת לשקם את חייו.

הנאשם גדל כיתום, בסביבה בעייתית, שלא יכול היה לקחת ממנה כלים נכונים בשביל לעבור בדרך הישרה.

בסופו של יום הגיע למסקנה גם אם הייתה מאוחרת בזמן, שהוא צריך להחזיק את עצמו בידיים ולשקם את חייו, על מנת שייצא ויסייע לבת זוג בגידול הילדים. בת הזוג מתגוררת לבד בעיר אילת.

התבקש שבית המשפט יפעיל את מידת רחמים.

ביחס לימי המעצר, נאמר כי נאשם 2 ריצה מאסר בחופף לימי המעצר בתיק זה, וסיים לרצותו. נטען כי לבית המשפט שיקול דעת וסמכות טבועה אם לחפוף מאסר זה למאסר הקודם, כי הכלל הוא חפיפה, תוך הפניה לסעיף 45(ג) לחוק העונשין, והתבקש לחפוף את המאסר החדש ולא לסטות מהכלל.

נאשם 2 אמר שהוא מבקש סליחה מבית המשפט, תיאר כי גדל במשפחה עם 19 אחים, אביו נפטר בשנת 2010, ומאז חזר נאשם 2 על אותן בעיות. המאסר הזה הכי קשה כי יש לו ילדים. האישה גרה לבד עם 3 ילדים באילת. והוא רוצה לעזור לעצמו.

מתחילת המעצר עשה דרך, בחר ללכת לאגף שיקום, הכנה לטיפול, לא היו דוחות משמעת והוא רוצה לעזור לעצמו ולהיות עם הילדים.

ביקש כי יומלץ שילך לבית סוהר חרמון, ואמר שיעשה דרך ויקח כלים עם קבוצות ממרכז טיפול, לא יחזור על הדרך הזו, והוא מתחרט על כל מה שעשה.

הערכים המוגנים ומתחם העונש ההולם

עמוד 5

6. במעשיו פגע נאשם 2 בערכים המוגנים שהם שמירה על הסדר החברתי, שלטון החוק, שלום הציבור, והצורך למנוע השלכות פליליות וחברתיות.

נאשם 2 החזיק שלא לצריכה עצמית סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל 46.903 גרה, וניסה להחזיק 204.656 גרם של סם מסוכן זה.

הסמים היו מוסלקים, והיו בכ - 801 שקיות קטנות המכילות את הסם המסוכן.

ההחזקה והניסיון להחזקה, בנסיבות ובכמויות אלו מעידים כי מדובר באופן ברור בהחזקה אשר פניה להפצה של הסם המסוכן.

מדובר בהחזקה של כמות גדולה ובהיערכות להפצה, כעולה מהחלוקה של הסם המסוכן ל - 801 שקיות.

החזקה של כמות כזו ובאופן הזה מעידה כי נאשם 2 הינו חלק משרשרת אספקת סמים מסוכנים, אשר תוצאותיה ונזקיה הינם במישורים רבים, אישיים וחברתיים.

רבות נפסק ביחס לחומרת עבירות הסמים, הצורך במלחמה בהן ונסיגת השיקולים האישיים של העבריין מפני אלו הקשורים בנזק אשר מביאים הסמים. שוב ושוב הודגש הצורך במאבק בנגע הסמים, ונקבע כי יש משקל לשיקול ההרתעה ע"מ להזהיר ולהעביר מסר ברור לעבריינים פוטנציאליים. ר' ע"פ 6029/03 מ"י נ. שמאי, פד"י נח' (2) 734 (9.2.2004), רע"פ 4267/05 בוקובה נ. מ"י (11.5.2005), ע"פ 7070/03 עמיעד זניד נ. מ"י (3.4.2006), ע"פ 6373/06 מ"י נ. אלנשאמי (6.9.2006), ע"פ 411/04 טטרו נ. מ"י (9.1.2006) וע"פ 3759/03 תמיר נ. מ"י (19.2.2004).

בעבירות הסמים החמורות, דוגמת זו שביצע הנאשם, האינטרס הציבורי במיגור התופעה על נזקיה הרבים, האישיים והחברתיים, מחייב מתן דגש לשיקולי ההרתעה, וגם הגמול.

לחומרת עבירות הסמים, הצורך במלחמה בהן ונסיגת השיקולים האישיים של העבריין מפני אלו הקשורים בנזק אשר מביאים הסמים, ר' ע"פ 11469/05 מ"י נגד עייש (16.5.2006) : "בפסיקתנו הדגשנו את העובדה כי האינטרס הציבורי והצורך החברתי לעשות למיגור או למצער לצמצום משמעותי של נגע הסמים, מחייבים אותנו בעת גזירת הדין להעמיד במרכז את שיקולי ההרתעה והגמול ואילו השיקולים האינדיבידואליים נושאים בעניינים כאלה משקל משני בלבד"

לצד עבירת החזקת סמים מסוכנים שלא לצריכה עצמית, ענישה כעבירת הסחר בסמים מסוכנים, ולא

רק מבחינת הענישה אלא גם מבחינת המהות, זוהי עבירה הקשורה ישירות לעבירת הסחר בסמים מסוכנים. החזקת הסמים המסוכנים בכמויות ובאופן החלוקה כפי שהחזיק הנאשם נועדה בבירור לצורך הפצה.

ר' רע"פ 2557/12 **פרדי נ' מ"י** (2.4.2012), בו צוינה חומרת עבירות הפצת סמים מסוכנים, והחשיבות של הרתעה אפקטיבית. תוך שצוין הקשר בין עבירות החזקת סמים שלא לצריכה עצמית לעבירת הסחר בסמים מסוכנים: **"החזקת סמים שלא לצריכה עצמית על פי העונש שקבע המחוקק, היא אחותה, ניתן לומר - תאומתה, של עבירת הסחר בסמים"**. (סעיף ו' להחלטה).

ביחס להשוואה בין החזקת סמים מסוכנים שלא לצריכה עצמית לסחר בסמים מסוכנים ר' ע"פ 4203/14 **אליהו כהן נ' מ"י** (14.5.2015) בו נקבע: **"כידוע השווה המחוקק החזקת סם שלא לצריכה עצמית (סעיף 7 (א) (ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים) לסחר מבחינת תג הענישה המירבי, 20 שנות מאסר (לעניין סחר ראו סעיף 19 לפקודה), וזאת מטעמים טובים: ברי מדוע בחר המחוקק לקבוע כך, שכן לא תמיד ניתן להוכיח סחר, אך כמות גדולה של סמים שאינה לצריכה עצמית מטבעה מועדת לפורענות, ודעת לנבון נקל"**.

להשפעה ההרסנית של הסם המסוכן מסוג קוקאין, התייחסות בכמה פסקי דין.

ר' ע"פ 6209/03 **מ"י נ' גולן שמאי**, פד' נח (2) 734, (9.2.2004) בעמ' 737: **"נגע הסמים פשט ופשע בארצנו כמגפה. ככל שידיעתנו מגעת חלה בשנים האחרונות עליה של-ממש בשיעור המשתמשים בסמים, ולענייננו עתה נציין בייחוד את השימוש בסמים הקשים, ובהם הקוקאין. סם הקוקאין נודעת לו השפעה הרסנית במיוחד הן על גופו הן על נפשו של המשתמש"**

ר' ע"פ 4008/11 **גוארדיה נ' מ"י** (6.2.2012) נפסק כי: **"סם הקוקאין הוא מן המסוכנים שבסמים"**.

ור' ע"פ 6747/11 **מ"י נ' אבו רקיק** (3.1.2013): **"רבות נכתב על חומרתן המופלגת של עבירות הסמים, ובעיקר משמדובר בסחר בסמים מסוכנים המוגדרים כסמים "קשים", ועל כך אין צורך להכביר מילים"**.

להלן התייחסות לפסיקה, לענישה ולמתחמי הענישה שנקבעו במקרים דומים, אך יש לזכור כי קביעת מתחם העונש ההולם מתבצעת בעיקר תוך התייחסות לנסיבות ביצוע העבירה. ר' ע"פ 1323/13 **רן חסן ואח' נ' מ"י** (5.6.2013), המתייחס לצביון האינדיבידואלי אשר העניק המחוקק לשלב עיצוב המתחם. לאור זאת, את הפסיקה להלן יש לאבחן בהתייחס לנסיבות כל מקרה.

בע"פ 8820/14 **זוהר שחר נ' מ"י** (17.5.2015) הורשע המערער על פי הודאתו בהחזקת סמים מסוכנים שלא לצריכה עצמית בסך כולל של כ - 112 גרם מסוג קוקאין, כאשר כ - 108 גרם היו ארוזים ב - 18 שקיות קטנות, ובנוסף בעבירה של החזקת סם מסוכן לצריכה עצמית. בהסדר הטיעון הוסכם כי המאשימה תבקש להטיל 36 חודשי מאסר בפועל וההגנה תטען כהבנתה. בית המשפט המחוזי גזר על המערער אשר היה בעל עבר פלילי, לרבות בעבירות סמים, 36 חודשי מאסר.

הערעור נדחה תוך שהודגשה חומרת העבירה, ובסעיף 12 לפסק הדין נפסק ביחס לרמת הענישה בעבירות אלו: **"רמת הענישה שנקבעה בפסקי הדין שאוזכרו לעיל ובפסקי דין אחרים, כשמדובר בהחזקת סם מסוג הירואין או קוקאין, שלא לצריכה עצמית, בכמות של עשרות גרמים, נעה בין 3 ל-5 שנות מאסר, כך שעונשו של המערער אינו סוטה לחומרה מרמת ענישה זו"**.

בע"פ 4592/15 **פדידה ואח' נ' מ"י** (8.2.2016) - המערער 1 הורשע בעבירות של קשירת קשר לפשע והחזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, בכך שהמערער 1 החזיק בסם מסוכן מסוג קוקאין במשקל של כחצי ק"ג. המערער 1 נעדר עבר פלילי, וביהמ"ש המחוזי הטיל עליו 30 חודשי מאסר, לאחר שקבע מתחם עונש הולם בין 2-6 שנים. ביהמ"ש העליון דחה את הערעור, וציין כי הגם שקיים מגוון בענישה בסוג זה של עבירות, הרי במקרים של החזקת סמים מסוג קוקאין והרואין בכמות של עשרות גרמים טווח הענישה הנהוג נע בין 3-5 שנות מאסר : **"מסקירת הפסיקה בנושא עולה, כי אמנם קיים גיוון רב בענישה, אולם במקרים העוסקים בהחזקת סם מסוכן מסוג הרואין או קוקאין שלא לצריכה עצמית, בכמות של עשרות גרמים, נע טווח הענישה בין שלוש לחמש שנות מאסר ... עסקינן בנידון דידן בכמות גדולה, כאמור, ואין מקום להתערב בתחום הענישה שנקבע, 2-6 שנים אשר אינו גבוה לטעמנו"**.

ביחס לעונש של 30 חודשי מאסר נאמר כי - זהו **"עונש שכאמור נמוך מן הנהוג בעבירות החזקת סם מסוכן קשה בסדר גודל כזה"**.

בע"פ 1313/14 **בהתימי נ' מ"י** (9.6.15) - הורשע המערער בהחזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית בכך שהחזיק סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל של 50 גרם. המערער נדון לעונש של 42 חודשי מאסר בפועל ולהפעלת מאסר על תנאי בן 10 חודשי מאסר במצטבר. ערעורו נדחה ונפסק: **"עסקינן בסם מסוג קוקאין ובמשקל של כחמישים גרם. אלו נתונים שמצדיקים עונש חמור. המערער אף בעל עבר פלילי עשיר"**.

בע"פ 4203/14 **אליהו כהן נ' מ"י** (14.5.2015) - המערער הורשע בעבירות של החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית ועבירות נוספות של החזקת כלים המשמשים לסם, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, נהיגה ללא רישיון תקף וביטוח, בכך שבחזקתו נתפסו 208 גרם סם מסוכן מסוג קוקאין ו- 189 גרם סם מסוכן מסוג חשיש, ועל המערער, בעל עבר פלילי מכביד, הוטל עונש של 4 שנות מאסר במצטבר להפעלת 10 חודשי מאסר מותנה. הערעור נדחה.

בע"פ 2410/07 **אורחן תורכ נ' מ"י** (18.10.2007) - המערער הורשע בעבירה של החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, בכך שהחזיק בסם מסוכן מסוג קוקאין במשקל של 68.6 גרם. ביהמ"ש המחוזי הטיל עליו 3 שנות מאסר. ביהמ"ש העליון דחה את הערעור וציין כי: **"עבירות הסמים הפכו למגפה בחברתנו ומתפקידו של בית המשפט להלחם בהן בדרך של ענישה מחמירה"**.

נטען ע"י ב"כ הנאשם כי לאור כך שנאשם 1 נדון בהסכמה בהסדר טיעון ל - 20 חודשי מאסר ולו הייתה עבירת סיוע לצד אישום נוסף ובו עבירת סחר, יש להתייחס לפער הענישתי בין הנאשמים.

אכן עקרון אחדות הענישה צריך להתייחסות, וודאי כאשר מדובר באותו כתב אישום, ואולם, קיים קושי לביצוע השוואה מקום שמדובר בהסדר הכולל הסכמה עונשית, שכן במסגרתו היו למאשימה שיקולים להגעה להסדר, ובנוסף, אין מדובר בהשוואה בין אותן עבירות, בעניינו של נאשם 1 היה מדובר בסיוע, ולצד הסיוע עבירת סחר, וכאן מדובר בעבירה של החזקה וניסיון להחזקה בכמות גדולה כמעט פי 5. לפיכך אין מקום לגזור מענישת נאשם 1 לענישת נאשם 2.

הכמות שהחזיק נאשם 2, והיא בלבד עולה כדי הכמות שנקבע בפסיקה בעניין שחר ופדידה לעיל, עשרות גרמים, אשר לגביה טווח הענישה הינו 3-5 שנות מאסר. אך נאשם 2 ביצע גם עבירת ניסיון להחזקה של 204 גרם נוספים, ומשכך על המתחם להיות גבוה יותר.

לאור האמור לעיל, העבירות, נסיבות ביצוען, המשקל, סוג הסם המסוכן ואופן חלוקתו, מתחם העונש ההולם בגין העבירות אשר בוצעו על ידי הנאשם, כולל מאסר בפועל הנע בין 4 ל - 6 שנים.

לאור ההיבט הכלכלי של העבירות על הענישה לכלול גם רכיב כלכלי. ברכיב זה יש להביא במסגרת השיקולים את מצבו הכלכלי של הנאשם, אשר אין אינדיקציה של ממש לכך שקיים קושי כלכלי.

הענישה

7. נאשם 2 יליד 1989 ולחובתו עבר פלילי מכביד כמפורט לעיל, הכולל עבירות סמים, נשק, אלימות ורכוש, ובגין ריצה מאסרים.

עברו הפלילי של נאשם 2 כולל עבירות סמים חמורות, לרבות גידול וסחר, ועולה מעברו, כמו גם מנסיבות ביצוע העבירות כאן, כי הוא נטוע בעולם הפצת הסמים.

לא התבקש ולא הוגש תסקיר שירות מבחן.

עבירות חמורות אלו צריכות בעניינו של נאשם 2 למתן משקל להרתעת היחיד, שכן הוא חוזר על ביצוע עבירות סמים למרות מאסרים קודמים, וגם למתן משקל לשיקולי הרתעת הרבים.

בשיקולים לקולא תובא הודאתו של נאשם 2 וקבלת האחריות על ידו.

עוד ביחס לטענת ב"כ הנאשמים לפער הענישתי בין שני הנאשמים - נאשם 1 נעדר עבר פלילי וצעיר מנאשם 2, ולעומתו לנאשם 2 עבר פלילי מכביד ורלוונטי.

הוגש, לבקשת ב"כ נאשם 2 דוח משב"ס ביחס לדברים שעובר הוא במסגרת מעצרו. על פי הדוח מיום 13.7.25: נאשם 2 שולב במספר מסגרות פסיכו חינוכיות, הכוללות קבוצות וחוגים; לוקח חלק בתכנית הכנה לטיפול בהתמכרות המיועדת לעצורים, שהיא תכנית שמטרתה גיוס להליך שיקומי, לקראת החלטה להשתלבות במסגרת טיפולית מקיפה, ובמסגרת זו הוא משולב בשלוש קבוצות; משתתף בקבוצות באופן עקבי, מקפיד לקחת חלק פעיל וחיובי בקבוצות בהן הוא משתתף; ללא דינים משמעותיים; בדיקות הסמים נקיות.

לאור דו"ח זה מגורמי שב"ס, אני מוצא כי יש לתת משקל בענישה במסגרת המתחם, לכך שעולה כי נאשם 2 מגלה סימנים של פניה לכיוון טיפולי, משתף פעולה ולוקח חלק בשורת מסגרות במסגרת שב"ס. סבורני כי יש לנסות ולעודדו להמשיך בדרך זו.

עתירת המאשימה הינה לענישה בשליש העליון של המתחם. עתירה זו אכן משקפת את העולה מעברו המכביד של נאשם 2, כמו גם מהצורך ליתן משקל לשיקולי הענישה האמורים של הרתעת היחיד והרבים.

ואולם, אני מוצא, לאור התהליכים שמתחיל נאשם 2 לעבור, ומתוך תקווה כי יהיה בכך כדי לחזק תהליכים אלו, למקם את עונשו בחלק התחתון של המתחם, מתחת לאמצעיתו.

מובהר כי אלמלא תמונה זו העולה מדו"ח שב"ס, צריכה הענישה הייתה להיות מעל אמצעו של המתחם.

על הענישה לכלול גם רכיב כלכלי, ואף משמעותי, וגם כאן, לאור התהליכים שמתחיל נאשם 2, אני מוצא להטיל קנס מתון.

אשר לניכוי ימי המעצר, ממאסרו של נאשם 2 ינוכו ימי מעצרו בתיק זה בלבד, תוך שלא ינוכו ימים בהם במקביל ריצה מאסר.

ב"כ נאשם 2 ביקש שתבוצע חפיפה מסויימת, ואינני מוצא מקום לכך.

8. לאור כל האמור, אני גוזר על הנאשם 2 את העונשים הבאים:

מאסר - מאסר בפועל לתקופה של 4 שנים ו- 6 חודשים. מתקופת מאסרו ינוכו ימי מעצרו בגין הליך זה בלבד לפי רישומי שב"ס, ולא ינוכו ימי מעצר בהם גם ריצה נאשם 2 מאסר בתיק אחר.

מאסר על תנאי - מאסר על תנאי לתקופה של 9 חודשים. הנאשם 2 יישא בעונש זה אם בתקופה של שלוש שנים מיום שחרורו יעבור על כל עבירת סמים מסוג פשע.

קנס - קנס בסך 7,500 ש"ח או מאסר למשך 50 יום תחתיו; הקנס ישולם ב- 20 תשלומים חודשיים שווים ורצופים. התשלום הראשון ישולם בתוך 90 יום מהיום ויתר התשלומים מידי 30 יום לאחר מכן.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ד תמוז תשפ"ה, 20 יולי 2025, במעמד הצדדים.